

[Jytte Andersen]

Når fru Lizzie Lichtenberg siger hurra til ideen, vil jeg spørge, hvad børnefamilierne egentlig skal spare op af. Den foregående regerings hvidbog kom med nogle taleksempler på, hvordan den disponible indtægt, som det hedder, var i en gennemsnitsfamilie. Det var et familieeksempel, og det er altså regeringens beregninger, som vi måske kan sætte et par spørgsmålstegn ved, men lad os nu blive på regeringsberegninggrundlaget.

En mand med en gennemsnitsindkomst, en kvinde på et lavtlønsområde med 2 børn har siger og skriver 39.189 kr. i disponibel indtægt pr. person. Den samme familie med den samme indkomst uden børn har 81.970 kr. Det vil sige, at familien uden børn har dobbelt så meget i disponibel indkomst. Ville det ikke være mere rimeligt, at det er familier uden børn, der bidrager til, at børneforældrene får et økonomisk løft?

Vi synes ærlig talt ikke i Socialdemokratiet, at det er nogen voldsom god idé. Vi synes tværtimod, det er at drysse salt i såret hos nogle meget hårdt betrængte børnefamilier, når man ser på deres muligheder for at disponere økonomisk.

Men jeg vil godt spørge fru Lizzie Lichtenberg: Hvad skal familierne spare op af?

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Fru Lizzie Lichtenberg var inde på det, som der også står i regeringens børnerede-gørelse, at ansatte skal have frihed til at være sammen med deres børn, og at man skal aftale det med sin arbejdsgiver, således at man kan bevare sin anciennitet, når man går på – jeg ved ikke, hvad det så skal hedde – børneorlov eller sådan noget.

Jeg vil spørge, når nu fru Lizzie Lichtenberg kommer ind på, at man skal bevare ancienniteten: Hvilke anciennitetsmuligheder bevarer f.eks. en tømrer, en blikkenslager eller en kvinde ansat i fiskeindustrien? Hænger det sammen også økonomisk, at man faktisk siger til den gruppe mennesker – til børnefamilierne her – at de skal træde ud af arbejdsmarkedet uden nogen økonomisk kompensation?

Man kommer også med et andet budskab til de samme familier, som fru Jytte Andersen var inde på, nemlig at man også skal spare op. Hvordan hænger de ting sammen? Faktisk

kommer der nogle signaler om, at man for det første skal gå ned i løn, og for det andet skal man samtidig spare op. Hvordan klarer man denne problematik?

Der er to spørgsmål i det, men det ene er nogenlunde på linie med fru Jytte Andersens.

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

I slutningen af mit indlæg nævnte jeg, at det er en anden samfundsorden, vi arbejder efter. Vi er forskellige partier, og det er jo karakteristisk, at de to partier, der har taget ordet her, netop er Socialdemokratiet og SF. Derfor er det en anden samfundsorden, vi arbejder efter.

Vi kan se, at regeringen i sine bestræbelser hele tiden har søgt at få lovforslag igennem, som er med til at nedsætte børnefamiliernes – og dermed også andre familiers – daglige omkostninger. Det må være det, vi skal være med til.

Så spørger man: Hvad skal man spare op af? Jo, men således som jeg har forstået ministeren i hans interview i Jyllands-Posten, som jeg også har læst – men det kunne jo være, der ikke var andre, der havde gjort det – er det netop ikke familierne, der skal spare op, men man skal starte – havde jeg nær sagt – lige så snart man har lyst til at få sig en bankbog, og lige så snart man har lyst til at tænke på, at man fremtidig skal have en familie. Det vil sige, at der virkelig er mulighed for, at man kan planlægge sit liv i sammenhæng, og det er den frihed, vi gerne vil være med til at give børnefamilierne.

Hr. Carsten Andersen var inde på spørgsmålet om frihed til at passe børnene og samtidig bevare ancienniteten, og hvad så med tømreren? Så vidt jeg ved, er en tømrer ikke aflønnet efter anciennitet. Han er håndværker, og han kan sit håndværk. Det er et spørgsmål om, hvor dygtig en håndværker han er, og jeg tror ikke, han vil tabe noget af sin dygtighed, hvis han eventuelt har lyst til at være med til at passe sine børn – tværtimod.

Men vi ved, der er mange overenskomster, der indeholder et anciennitetskrav for dels at besætte visse stillinger og dels for at opnå visse lønninger, og det er den gruppe, jeg tænker på, for hr. Carsten Andersen må nok være klar over fra sit eget erhverv, at det er ikke alle erhverv, der er bundet af anciennitetskrav, men der er mange, der er det, og det er i disse erhverv, man